

AY:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תוספות רי"ד

היחול לרב אלא בר אהבה דאמר מיפר
פירוש משום עיני נפש הוא דלמי מיפר
דרי עיני נפש אל שלא יוכל הבטל ל
דבר עיני נפש אלא מיפר הוא משום
מפרש ד"נ דמי מיפר משום עיני
נפש מיפר בין לעלמו בין להחריס
חין בה עיני נפש לעלמו מיפר
להחריס על מיפר ופיר' היחול רב
אלא בר אהבה דאמר בעל מיפר כן
ומנא כספר יצן וכן איתא גדרים
(פ. 168.) ו' כספרים שכחבו להפך
ופליגי בר אלא בר אהבה ורב הונא
אליבא דר' יוסי דאמר אין אלו עיני
עיני נפש אם מיפר משום דברים
שבינו לבין דרב אלא בר אהבה
אמר מיפר דרחמי' וקישוט הוא
דברים שבינו לבין ורב הונא לא
השיב להו דברים שבינו לבין שלא
מזני שועל לו ולא גרסוקי' הביט
דברים שבינו לבין פירוש קישוט
המזני את השער היחול למאן
דאמר כו' ד"כ' הוא משמע דפליגי
אם בעל מיפר דברים שבינו לבין
אל לאו ויחול דלא מנקל ארס
מושל על ק' שלא יפר בעל דברים
שבינו לבין דברייחא היא בריש פ'
בהרא' דגדרים (דף עט.) להיפר
ומפיק לו מדכביז בין איש לאישו
אין אכ לבחו מלמד להבטל מיפר
דברים שבינו לבין והאכ נמי מסיק
דחללה לקישוטיה נחששים המטה
ותשמיש המטה הו' דברים שבינו
לבין דמחמה (נשמעתא) [בנשתא]
בדריחא דגדרים (דף 168.)

בגן דרליהו קרשוויה בתשס"ו
הבשר. ואם תאמר ואמאי
לא מוקי לה דלתינו בארור פירות
שבעוט ולא יוכל להקשות ותקשט
ותאכר אי לבית שמאי כ"י ונראה
להש"ב"א משום דלכחי הוה קשה ליה
לקתקשט ויתאכר לא ייחיד י"א א':
ולא תקתשט **ולא** תיאכר. מירוש
והיכי מצי מיפר אבל לא פריך
אמאי ייחיד ויתן כמבזה הויילי ויכולה
לסבול שלא תקתשט דא"כ לרב נמי
מיקש: **ותקשט** ותיאכר עד
כ"ב"ש כ"י. דכשנלמא אמאי השתא
בס"ד שיש עיניו בקישוט ולא תלנה
בשמיניס הויילי לאלתר ויתן כמבזה
שאלן לה יומחל ולא תמטע כמבזה
אבל חבא בגדרה איהי כ"י. וא"ת
וימתן שמה יתנא פתח
להקמתו דנשאלים על ההקס דראמר'
בשילוי געריה מתארכס (מדר' ק"ק ע"ס.)
ואומר כ"י דלון נשאלין על ההקס.
אלא ביום שמשו שאמר לה קיים ליכי
אבל אם עבר יום שמשו שאינו יכול
להפר מחמת שהתירס לה אינו יכול
לשאלו פתח ואפילו אם תמחל לומר
שיכול לשאלו אחי שפיר דודאי כשהדי'
מיון יתפיים כדלכ הכא קסברא מיקטנ'
שלש דל"ה הוה דיין קסברא בגמרא
עליו והגיד שמה שמה צריה ורגל'
היינו בדדופה בגלל ראשון שלא הלכה
או שלשי של חופה שאינה דדופה אע"
דכמיב וגרסקין נמי ואמר רבי יוחנן ולי

המדיר פרק שביעי כתובות

ל מיפר אלא לרב הונא כו'
הא דקאמר רבי יוסי אין אלו
הפר אלא שאינו מיפר משום
דברים שצונו לביניהם והתם

בבגדי צבעונין הכא במאי עסקין בדברים שבינו לבינה הניחא למ"ד דברים שבינו לבינה הבעל מיפר אלא למ"ד אין הבעל מיפר מאי איכא למימר דאתמר ^אדברים שבינו לבינה רב הונא אמר ^בהבעל מיפר רב אדא בר אבהו אמר אין הבעל מיפר שלא מצינו שועל שמת בעפר פיר אלא ^גהכא במאי עסקין כגון דתליניהו לקישוטיה בתשמיש המטה דאמרה יאסר הנאת תשמישך עלי אם ארקשט כדאמר רב כהנא דאמר רב כהנא ^דהנאת תשמישי עליך כופה ומשמשתו הנאת תשמישך עלי יפר לפי שאין מאכילין לאדם דבר האסור לו ולא תתקשט ולא תאסר אם כן קרו לה מנוולת ותתקשט יתאסר אי ^הלכ"ש שתי שבתות אי לבית הלל השבת אחת הני מילי הויא דאדרה איתו דסברה מירתה רחא עילווי והשתא מותיב דעתיה אבל הכא ויגדרה איהי ושתיק ליה סברה מדאישתק מיסנא הוא דמי לי: רבי יוסי אומר בעניות שלא נתן קצבה: וכמה קצבה אמר רב יהודה אמר שמואל י"ב חרש רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן עשר שנים רב חסדא אמר אבימי רגל שכן בנות ישראל מתקשטות ברגל: ה"ב עשירות ל': יום: מאי שנא ל' יום אמר אביי שבו אשה חשובה

נחית מריח קשומיה ל' יום: **מתני'** ^אהמדיר את אשתו שלא תלך לבית אביה בזמן שהוא עמה בעיר חודש אחד יקיים שנים יוציא ויתן כתובה ובזמן שהוא בעיר אחרת רגל אחד יקיים שלשה יוציא ויתן כתובה ^בהמדיר את אשתו שלא תלך לבית האביל או לבית המשתה יוציא ויתן כתובה מפני שנועל בפניה ואם היה טוען משום דבר אחר רשאי אמר לה ע"מ שתאמרי לפלוני מה שאמרת לי או מה שאמרתי לך או שתהא ממלאה ומערה לאשה יוציא ויתן כתובה: **גמ'** ^אהא גופא קשיא אמרת רגל אחד יקיים הא שנים יוציא ויתן כתובה אימא סיפא שלשה יוציא ויתן כתובה הא שנים יקיים אמר אביי סיפא אתאן לכהנת ^בורבי יתודה היא רבה בר עולא אמר לא קשיא ^אכאן ברדופה כאן בשאינה ברדופה ואו ^באמר רבי "ויתן ככלה שנמצאת שלמד ולהגיד שבחה בבית אביה ^בוהיה ביום ו' ולא תקראי לי עוד בעלי אמר רבי יוחנן ככלה בבית אביה: ^אהמדיר

היה הוא תממין לבית הלל שבת אחת שאין קשה לה להמתין שני ימים ויחזיר שבתות שיתפיים עוד לא חקו מהכנים שמתחילת דרכו. **כאן** ברדופה כאן בשאניה רדופה. שני ימים רדופה כל כך קר עדיין לא הגיעה עדיין בשום פעם אחר להגיע שבתה והא דקמתי שנים ששעדיין לא הגיעה שבתה הואיל ואימרה מלגת רגל ראשונה ופירוש הקונטרס לא גרס דכתיב ולא גרס נמי ואמר רבי

ן הוא לה ומתגנה עליו: הכא במאי
בא: בדברים שבינו לבינה. קס המסיר
עפר חור שהוא גדל שם כלומר בדבר
מר שאינו מוזיקו: פיר. כמו פירא דכוורי
(לקמן דף עט.) גומא: אלא הכא

במאי עסקינן דחלינוהו לקישוטיה
בפשטיה. ומתוס הכי מצי מיפר
דלתא מתקשטת ומיתקשרה הגאח
תשמישו עליה: כופה ומתשמש
שאניה יכולה לאקור עצמה עליו אבל
יכולה לאקורי עליה שמהא היא
מודרת ולא הוא כגון הגאח תשמישו
עליה דצריך הוי להפטר שלא ואיכנה
דבר האקור לה: ולא תתקשט ולא
תאסר. לר' יוסי כיון דאמר אין אלו
נדרי עיניו נפש היאך יכול להפטר ואש
מטוס דחלינוהו בשמישיה לא תתקשט
ולא תיאסר: א"ר קרי לה מנוולת.
וכי מבזז מתקשט אישתתה דנדר זה
תאסרה עליו לפיכך יכול להפטר משום
דברים שבזו לבניה: ותתקשט
ותאסר לא לבית שמה. אחאי יוציא
לאלתר ויתן כתובה ותתקשט ותאסר
ואותו ליה כמדיד את אשתו מתשמיש
המטה ותמן צפרק אלף ע"ה (פ"ה) לבית
שמי שמי שבתו ולבית הלל שבת
אחת: הני מילי. שיש לו זמן שמה
ינאח פחה לגדרו היכא דלדורה איהו:
אבל היכא דנדרה איהי ואינאחיק.
ולא היפר איהו יכולה לגור אלא
כלל ואפ"ר עד שחאסר ע"י קישור
דקברה מיטאס סני יי: וכמה קלבה.
כלומר אם נתן קלבה עד כמה לא
כייסין ליה להוויא: נהיית מריח
קשוטיה. שנקשטתה לפני החדר:
בראנ'י כהן כעיר אחרת. דרך
נחם ללכת אלאס דרבלים: רגל אחר.
מזיא מוקמא אנפשה שלשה הא מזיא
מוקמא. ובגמרא פירין הא שני
מאי: שנועל בפניה. בגמ' (ט) מפרש:
מתחם דבר אחר. בגמרא (ט) מפרש:
שחאמרי לפלוני. בגמרא (ט) מפרש:
שמה מחללה ומערה. בגמרא (ט)
מפרש: גמ' סיפא. דקמיי
שלשה יוציא הא שנים יקיים אחתן
להכנות: רדופה. לילך לבית
אזיה תמיד שנים יוציא שאניה
רדופה שנים יקיים: דרבינא
גרסי': אישי. לשון אישות ומישואין:
ככלה בבית חתיה. שכבר נישא וגם
לבה בנעלה ואינה בושא הימנו:
איכא

הייתי בעיניו כמוצאת שלום
בבית חמיה ורדופה לילך
ההוא נאום ה' תקראי אישי
חנן ככלה בבית חמיה ולא
יכני: בשלמא לבית המשתה
איכא

יון דסברה דהשחא מירמח רמח ולאחר
מין הואיל וקשה לה: **גבי** חדש ל"ג
פירש ר"ח דרגל ראשון היא רגילה
שבה וממנו דקתני רגל אחד יקיים
יקיים בשאינה רדופה כלומר ברגל שני
ן ואחי שפיר הא דגרסינן בכל הספרים
יוחנן אלא אחד רבי יוחנן. רבינו חס:
המדר

דת ואם לא תלך איכא נעילת דלת ויוציא וי"כ.

מסורת הש"ס

(א) נדרים פא... (ב) שם: ודק
טו: (ג) [לעיל פא:];
(ד) [לעיל ע.]; (ה) פקחים פו.
ע"ש, (ו) פקחים פו, (ז) גי'
ע"י יונתן, (ח) [לעיל פא:];
(ט) [לקמן עב.];
(י) [ובמנחות נח: ד"ה וליכא
לדמרי כו' כתבו דזהו מן
המגזיות הסוכות].

תורה אור השלם

1. אני חוקה וישך
כמגדלות או הייתי
בעיניו כמוצאת שלום:
שיר השירים ח י
2. והיה ביום ההוא נאם
”תקראי איש ולא
תקראי לי עוד בעלי:
הושע ב יח

מוסף רש"י

במרצאת
נחנכתי עליו ונמלאתי
שלימה לו (נפסחים 19).
ולאגיד שבחה. היאך
היא מקובלת ככית חמיה
(100).